# Despre participarea la Cina Domnului în chip nevrednic

## Despre participarea la Cina Domnului în chip nevrednic

„Astfel că oricine mănâncă pâinea sau bea paharul Domnului în chip nevrednic va fi vinovat faţă de trupul şi sângele Domnului".(1 Corinteni 11.27)

Domnul a rânduit cu înţelepciunea Sa Cina pentru menţinerea Bisericii lui Dumnezeu, spre cel mai mare folos al nostru, de aceea trebuie să fim luători aminte asupra lui şi, când îl facem, să ştim ce facem. Se poate ca cineva să ia Cina „într-un chip nevrednic", gândind că acestea sunt lucruri preînchipuite, simbolice, iar simbolismul nu prea are mare importanţă. Noi nu spunem că pâinea s-a transformat în trupul Domnului, pentru că ne-am abate de la Cuvântul lui Dumnezeu, ci doar că simbolizează, preînchipuie, mai mult nu. Însăşi „aducerea aminte" ilustrează faptul că lucrul nu este de puţină însemnătate.

De multe ori ni se spune în Cuvânt să luăm seama cum umblăm, iar acum, în legătură cu Cina, ni se spune să luăm seama ca nu cumva s-o luăm în chip nevrednic. Ce înseamnă să luăm Cina „în chip nevrednic"? Înseamnă să participăm la Cină în timp ce stăruim într-un păcat cunoscut ca păcat. „În chip nevrednic" este atunci când între noi şi lumea în care trăim sunt neînţelegeri şi certuri. Dacă s-a întâmplat aceasta, opreşte-te singur, ca să nu te faci vinovat înaintea Domnului. Te-a supărat, te-a scos din fire, nu trebuia să răspunzi la fel, nu trebuia să te certi, pentru că „robul Domnului nu se ceartă". Neînţelegerile pentru o pricină sau alta dau naştere la certuri şi pot să te facă să iei Cina „în chip nevrednic ".

Sunt persoane care din fire sunt pornite spre glumă. Nu neapărat gluma este un păcat, dar în glumă se amestecă de multe ori păcatul. Puţini sunt aceia care într-un chip glumeţ pot să strecoare un adevăr însemnat, aşa ca să te ardă la inimă; cei mai mulţi se joacă cu gluma şi nu se aleg fără păcat. Deci şi glumele pot să te facă să iei Cina Domnului într-un chip nevrednic.

Când vorbeşti într-un chip uşuratic şi mai adaugi „pe onoarea mea", „pe ce am mai scump", ce este aceasta? Am terminat odată cu acest fel de a vorbi. Ce onoare este aceea pe care o dai pentru orice lucru? Nu avem nevoie să adăugăm la da un alt da, şi nici la nu un alt nu. Obişnuinţa, de asemenea, poate să facă pe cineva să ia Cina într-un chip nevrednic, nu se mişcă deloc, nu au o atitudine şi o seriozitate deosebită. Au ajuns la rutină, la ceva obişnuit şi nu iau nimic din ce aud, pentru că nu sunt atente la rugăciunile care se rostesc.

Cine ia Cina „într-un chip nevrednic" se face vinovat de trupul şi de sângele Domnului, neacordând cinstea cuvenită.

Noi preamărim harul lui Dumnezeu - şi nu putem să-l preamărim îndeajuns - însă harul nu este pentru nimeni o încurajare să meargă în viaţă în chip uşuratic. Ne rugăm ca Dumnezeu să facă din fiecare mădular un mădular serios şi să meargă serios pe cale.

Cine ia parte la Cină trebuie să se cerceteze pe sine. Să mă duc la altul să mă cercetez? Nu! A te cerceta pe sine nu înseamnă a te spovedi, ci să-ţi faci tu singur cercetarea în faţa Cuvântului. Ne stă mai bine să fim aspri cu noi înşine şi îngăduitori cu alţii. Faţă de noi nu întrebuinţăm niciodată prea mare asprime. Rar ne cercetăm cu asprime exagerată; de cele mai multe ori suntem îngăduitori cu noi înşine, fapt ce ne poate aduce greutăţi în viaţă.

„Să se încerce dar omul pe sine şi aşa să mănânce din pâine şi să bea din pahar" (versetul 28). La primii creştini, Cina Domnului era unită cu agapele. Aducea fiecare ce putea şi se aşeza la masă. Care avea, mânca; cine nu avea, primea câte puţin; egoismul se arăta din plin acolo şi de aceea agapele s-au desfiinţat şi a rămas numai Cina, adică o gustare din pâine şi din vin, ca simbol la care luau parte.

Apostolul arată consecinţele faptului că cineva lua Cina într-un chip nevrednic. Era lucru văzut: nu puţini erau bolnavi şi nu puţini dormeau, adică mureau. Era urmarea faptului că luau Cina într-un chip nevrednic.

Cuvântul lui Dumnezeu vorbeşte despre disciplina pe care o facea Duhul Sfânt în Adunarea de la început. Anania şi Safira au fost loviţi cu moartea pentru păcatul minciunii: „Anania, de ce ţi-a umplut Satan inima, ca să minţi tu pe Duhul Sfânt şi să opreşti pentru tine o parte din preţul ogorului? Dacă îţi rămânea, nu-ţi rămânea ţie? Şi, fund vândut, nu era preţul în puterea ta? Pentru ce ţi-ai pus în inimă fapta aceasta? N-ai minţit pe oameni, ci pe Dumnezeu" (Fapte 5.3-4). Duhul Sfânt veghea asupra curăţiei Adunării de la început şi ştia că cei doi soţi s-au învoit între ei la minciună. Poate că pedeapsa pe care au primit-o să ni să pară prea aspră. Să renunţăm însă la părerile noastre şi să nu-L judecăm pe Dumnezeu. El întrebuinţează mijlocul pe care îl găseşte de cuviinţă ca să-i trezească pe cei care nu s-au trezit de-a binelea şi să-i facă să ia lucrurile în serios. Dumnezeu poate să Se folosească şi de moarte ca să trezească pe alţii dintr-o stare nepotrivită. Cei care iau Cina într-un chip nevrednic nu se mai dezmeticesc şi rămân mereu adormiţi pe cale, mereu molatici, nu sunt nici morţi, nici treji. Să nu ne jucăm cu participarea la Cină!

Cine ia parte la Cina Domnului se socoteşte a fi dintre cei dinăuntru. Pe cei de afară îi judecă Dumnezeu, dar pe cei dinăuntru îi judecă fraţii. Harul nu ne încurajează la o viaţă uşuratică. Regretăm că nu preţuim cât ar trebui harul lui Dumnezeu, căci, dacă l-am preţui, n-am avea un mers molatic pe cale, abătut în atâtea feluri de la Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să fim gata a lua Cina într-un chip vrednic de Domnul. Este nevoie să ni se aducă mereu aminte de datoria pe care o avem de a ne înfăţişa înaintea Domnului într-un chip vrednic de El. Mulţi uită de îndemnurile precise ale Cuvântului. Să citim la Iacov şi vom vedea ce înseamnă un ascultător serios şi un ascultător uituc. Ascultătorul uituc se uită în oglindă, îşi vede faţa firească, pleacă de acolo şi uită îndată cum a fost. Cine este un ascultător serios ia pentru el ce aude, gândurile nu-i zboară într-o parte şi în alta, le pune în legătură cu purtarea din viaţa lui şi se judecă pe sine. Să fim dintre cei care iau lucrurile în serios. Să-L lăsăm pe Domnul să lucreze, ca să fim tot mai mult asemenea chipului Său.

(21.07.1957)